

*"En die kwestie van de Messias,
□□□ als Hij komt zien we wel Wie Hij is"*

Opvallende teksten

In de brief aan de Romeinen besteedt Paulus veel aandacht aan Israël. Aan de toekomst van Israël, aan het grote geheim van de 'gedeeltelijke verharding van Israël, aan de relatie van ons, gelovigen-uit-de-volken met Israël en aan Gods eeuwige trouw aan zijn verbonden met, roeping van en beloften voor Israël.

Als onze voorgangers en predikanten dit voorbeeld van Paulus zouden volgen, zou er minstens eens per maand over Israël gepreekt moeten worden. Hoe vaak gebeurt dit in uw gemeente?

In Romeinen 3 begint Paulus al met zijn uitleg over Israël.

“Wat is het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis?” vraagt hij. *“Niets meer”*
antwoorden eenstemmig de vervangingsleer en de praktijk van leer en leven van veel kerken.
“Heel veel”
antwoordt Paulus.

Aanvankelijk noemt Paulus maar één punt: *“Hun zijn de woorden van God toevertrouwd”*. Dus ook nu! Want hij zegt niet: *“Hun waren de woorden van God toevertrouwd”*.

In Romeinen 9-11 gaat Paulus verder over Israël: *“Een gedeeltelijke verharding is over Israël*

Aanvaardt elkander

Geschreven door Administrator

maandag, 23 november 2009 10:35 - Laatst aangepast zondag, 12 september 2010 11:22

gekomen” (11:25). Waarover is die verharding “tot op heden” gekomen? Welke “verwerping” van Israël is “de verzoening van de wereld” geworden? (11:15). Paulus’ antwoord is duidelijk: *“Zij zijn vijanden van het Evangelie om uwentwil”* (11:28).

Niet “vijanden van God” zoals de Nieuwe Bijbelvertaling anti-judaïstisch vertaalt!

Die “verharding” is gedeeltelijk. Er is nog zoveel voor Israël. In Romeinen 9:3-5 pakt Paulus de draad van Romeinen 3 weer op:

“Voor hun zijn... de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften”

(9:4). Over het geestelijke geheim achter deze “gedeeltelijke verharding” is al een artikel op deze site verschenen (zie artikel

[Gods Tweede Knecht](#)

). Nu alleen de conclusie en pastorale adviezen van Paulus voor ons, gelovigen-uit-de-volken.

“Daarom aanvaardt elkander”

(15:7). Een prachtige trouwtekst. Of handzaam als er problemen zijn. Wie moeten wie aanvaarden? In

Romeinen 15:8,9

spreekt hij over “besnedenen” en “heidenen”. Over Israël en de kerk van Christus. Verder raadt Paulus ons in

Romeinen 15:10

aan:

“Verheugt u, heidenen met zijn volk”

. Samen met Israël. Paulus citeert iets gewijzigd

Deuteronomium 32:43

:

“Jubelt gij natiën om zijn volk”

.

Als God zijn volk Israël zegent en verzoent is er reden voor de volken om te jubelen. Paulus gaat een stap verder. Voor ons, gelovigen-uit-de-volken is er reden om ons met Gods volk te verheugen. Dat kan omdat wij, die “uitgesloten waren van het burgerrecht van Israël en vreemd aan de verbonden der belofte... nu in Christus Jezus dichtbij zijn gekomen door het bloed van Christus” (Efeze 2:13).

Daarom: “Aanvaardt elkaar!”.

Maar de Christenheid is een eigen weg gegaan. De kloof werd steeds breder en dieper.

Een kentering?

In de Jerusalem Post van 16 Augustus 2009 schreef Isi Leibler:

“In een tijd waarin de wereldwijde publieke opinie Israël ziet door de verdraaide lenzen van Arabische laster, zijn evangelische Christenen opgedoken als onze meest toegewijde supporters... De belangrijkste reden voor de evangelische steun is dat, anders dan andere Christelijke groeperingen... zij de vervangingsleer verwerpen”.

De orthodoxe Leibler is enthousiast over deze toenadering. In de Jerusalem Post International van 18 September 2009 wijst rabbijn Shlomo Riskin op het feit dat veel kerkleden de vervangingstheologie verwerpen. Zij realiseren zich

“dat God geen berouw heeft van zijn verbonden met Israël. Die zijn eeuwig.”

Dit geldt speciaal speciaal voor

“evangelicals, die nooit deel hebben gehad aan het antisemitisme van de kerken in Europa, krachtige supporters zijn van de Joodse rechten op Israël en ons moreel, politiek en financieel helpen.”

Er wordt door het Joodse volk op ons, christenzionisten, gelet. Het lijkt alsof een deel van de bijbelgetrouwe Christenen en Israël naar elkaar worden toegedreven.

“We hebben elkaar hard nodig” zei een orthodox Joodse vriend onlangs tegen mij. Wat aarzelend besloot hij ons gesprek: *“En die kwestie van de Messias, als Hij komt zien we wel Wie Hij is”*

Dat zal Israël inderdaad zien, want er staat geschreven: *“Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben”* (Zacharia 12:10, SV). De wonden in de handen en in de zijde van de Here Jezus waren voor de “gedeeltelijk verharde” apostel Thomas het teken van de, opgestane, levende Jezus. Net als bij Thomas

Aanvaardt elkander

Geschreven door Administrator

maandag, 23 november 2009 10:35 - Laatst aangepast zondag, 12 september 2010 11:22

wordt dan de “gedeeltelijk verharding” bij Israël weggenomen. Tot dat moment geldt voor ons: “Aanvaardt elkander”.

Aanvaardt je oudere broeder Israël. Dat heeft rabbijn Brodman ons op subtiële wijze duidelijk gemaakt toen hij ons tegemoet kwam tijdens de laatste twee Israëlreizen. Hij wandelde uit de tuin van zijn centrum naar ons toe met het boek [“Israël, onze oudere Broeder”](#); in zijn handen. Alsof hij zeggen wilde: “Denk erom, vrienden, wij zijn jullie oudere broeder”

Zegen

De bekende bijbelleraar Derek Prince schreef al in 1992:

“Eén van de meest fascinerende gebeurtenissen in onze tijd is het feit dat de wegen van Israël en de Kerk weer samenkomen. Uit deze ‘samenloop’ zullen de meest dramatische en belangrijkste ontwikkelingen van de mensheid voortkomen.”

Deze samenloop houdt allereerst ‘elkaar aanvaarden’ in. Dat brengt zegen voor ons, gelovigen-uit-de-volken. En troost, bemoediging en steun voor onze oudere broeder Israël. Maar het houdt nog meer in. Voor ons studie over onze Bijbels-Joodse wortels, gebed en steun voor Israël in de zware strijd om het komende Koninkrijk en warme, hartelijke solidariteit.

Tijdens uw gebeden voor Israël zal de God van Israël u wel wegen tonen naar Israël.

Een verkorte versie van dit artikel verscheen eerder in 'Israël Aktueel' (Christenen voor Israël)

- November 2009